

РЕШЕНИЕ

№ 15938

гр. София, 02.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 26.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **8323** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.
Образувано е по жалба на „Ауто Партс Лукс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от И. М. И., чрез пълномощник, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, ап.5, срещу Решение с изх. № 32-206974/23.06.2022г., издадено от директора на ТД “Митница Б.”, с което е определен нов размер на митническо задължение и дължимите държавни вземания за стоката декларирана с МД с MRN 21BG001009007202R4/26.04.2021г. – употребяван пътнически автомобил – катастрофирал. С оспореното решение са установени публични задължения за досъбиране – мито в размер на 1068.43 лв. и ДДС в размер на 2350.55 лв.
В жалбата и в писмени молби по делото жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, твърди незаконосъобразност на оспорваното решение. Посочва се, че неправилно административният орган се е позовал на информация за автомобил със същите характеристики, придобита от интернет сайт на лице, което няма нищо общо с продавача и с купувача по сделката. Посочва се, че жалбоподателя е представил всички необходими и изискани му от органа документи от които е видно, че същият е декларирал правилно внесената стока. Излагат се подробни съображения в тази насока. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски.
Ответникът - Директорът на ТД “Митница Б.”, чрез процесуалния си представител, в представено по делото писмено становище моли жалбата да бъде оставена без

уважение като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.04.2021г., в МБ С. е приета МД с MRN 21BG001009007202R4/26.04.2021г. с декларатор в ел.д. 3/18 и вносител в ел.д. 3/15 „Ауто Партс Лукс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и пряк представител в ел.д. 3/19 и ел.д. 3/21 „Криси“ ЕООД в режим на допускане за свободно обръщение на стока с описание в ел.д.6/8 найм: упротрб. Пътн.автомобил – катастрофирал; марка: Н.; модел: S. Fe;тип: лек; бр.места: 5; товароносимост: 2130;първа рег.:20170101;цвет:бял;работен обем:2000куб.м.; мощност:240 Н.;двиг.: не се чете; шаси № 5XYZUDLB6HG478770.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност е определен съгласно разпоредбата на чл.70,§1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, а именно на база договорна стойност, т.е. на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „D. – Доставено на място“ и към митническата декларация е приложена фактура № 9840/15.03.2021г., издадена от „A. L. I.” 40 A. L., Quebec, С. Н. 2Т8. Митническата стойност на стоката била определена по следния начин: цена на автомобила, съгласно фактура – 1900 U., разходи за международен транспорт - 400 U., цена на автомобила при условие на доставка „D. – Доставено на място“ – 2300 U., митническа стойност в лева – 3022.32 лв.

Определените и взети под отчет и заплатени вземания били следните: А00 мита – 302.23 лв. и В00 ДДС – 664.91 лв.

На основание чл.48 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, във вр. с чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ е извършен последващ контрол на декларацията, при която е установено, че митническата стойност е определена на база цената на автомобила и разходите за международен транспорт, съгласно приложената фактура от 15.03.2021г.

При проверката била анализирана наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN номер / номер на шаси/. На електронна страница <https://bidfax.info> била открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 15.03.2021г. със статус „продадена“ на автомобил със същия VIN номер и „odometer 141503 actual miles“ в страната на износа. Публикуваната продажна цена била в размер на 8900 C., т.е. с 6600 C. в повече от декларираната с МД при режим на свободно обращение.

Във връзка с така констатираното, възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката и елементите които се прибавят към нея при определяне на митническата стойност. На основание чл.48 от Регламент/ЕС/ № 952/2013, във вр. с чл.84, ал.1, т.1 от ЗМ, с писмо с изх. № 32-258491/12.08.2021г. от вносителя са изисквани надлежно заверени всички доказателства и документи по отношение на извършената покупка и съответно относно продажната цена на внесената стока. В отговор на писмото с рег. № 32-394554/07.12.2021 г. дружеството представило единствено инвойс фактура № 010/01.09.2021г. за последваща продажба без други доказателства по отношение на внесената стока.

След извършената проверка на документите приложени към МД, митническите органи констатирани, че не са налице доказателства в подкрепа на декларираната

цена – договори, поръчки и др. Приложената фактура не съдържа всички изискуеми реквизити – условие на плащане, начин и срок на плащане; липсвали доказателства за реално извършено плащане. В представените допълнително доказателства към МД било установено, че в талона на автомобила като собственик е посочено канадски собственик като не е отразен последващ собственик. Към представената фактура липсват други документи удостоверяващи извършването на покупко-продажбата. От информацията и снимките на електронната страница на аукциона било констатирано, че внесеният автомобил е повреден. Съгласно наличните документи, издадени от компетентните власти в САЩ, последната осъществена продажба с местоназначение митническата територия на Съюза на автомобил със същия VIN номер / номер на шаси/ е сделката с продавач „ A. L. I.” 40 A. L., Quebec, C. N. 2T8 и купувач „Ауто Парте Лукс“ ЕООД, извършена на 29.03.2021г. Прието било, че публикуваната цена от електронната страница на аукциона е реалната цена на продажбата - 8900 С. По отношение на разходите за международен транспорт, които на основание чл.71, пар.1, буква д/и от Регламент/ЕС/ № 952/2013, се прибавят към митническата стойност били определени средно аритметически в размер на 2011.58 лв. като са взети в предвид допуснатите до свободно обращение 12 р. МД от 26.04.2021 г. с отправно пристанище М.- К. и място на разтоварване Пристанище – Б., както и стойността на транспорта от приложената фактура.

С оглед на горното митническата стойност на стоката, допусната да свободно обращение с МД с MRN 21BG001009007202R4/26.04.2021г. плюс транспорт била определена на 13706.63 лв. лв.; мито за внасяне – 1370.66 лв.; ДДС – 3015.46 лв. върху данъчна основа – 15077.29 лв./ митническа стойност + мито/.

Издадено било Решение с изх. № 32-206974/23.06.2022г. от директора на ТД “Митница Б.” /, с което е определен нов размер на митническо задължение и дължимите държавни вземания за стоката декларирана с МД с MRN 21BG001009007202R4/26.04.2021г. – употребяван пътнически автомобил – катастрофирал, и са установени публични задължения за досъбиране – мито в размер на 1068.43 лв. и ДДС в размер на 2350.55 лв.

В хода на съдебното производство от страните са представени допълнително писмени доказателства: от ответника / л.75-112 от делото, л.127-135 от делото;/ от жалбоподателя / л.148-146 от делото/. Други доказателства не са ангажирани от страните в производството.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното

лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореното решение отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същото е издадено в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което съдът приема, че не са налице пороци водещи до нищожност на процесното решение.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело С-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09/.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. В решение по дело С-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., С-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, С-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на

митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело С-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойносттаването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

На първо място по настоящото дело не са представени никакви доказателства от ответника, за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на представени допълнителни документи от страна на вносителя и извършена проверка в някакъв електронен сайт за продажба на автомобили, където на автомобил със същия номер на шаси била посочена продажна цена по-висока от посочената в представената към МД фактура.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между „А. Л. I.” 40 А. Л., Quebec, С. Н. 2Т8 и купувач „Ауто Партс Лукс“ ЕООД,

включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Същата се отнася и по отношение на декларираните разходи за транспорт на стоката. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В конкретният случай митническите органи са се позовали единствено на информацията публикувана на някакъв сайт за продажба на автомобили, без да извършат съответните проверки при компетентните митнически и данъчни власти на съответната държава – в случая К..

Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че **в резултат на извършено разследване или проверка** по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Американските или Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на **действителната сума, която е получена от продавача** във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основанието за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента

императивно правило за определяне на митническата стойност на вношения МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вношения автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Същото е относимо и по отношение на транспортните разходи определи в разрез с законовите разпоредби.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, съгласно списък на разноските по чл. 80 от ГПК, но по делото не са представени доказателства за реалното им заплащане, освен на сумата от 50.00 лв., представляваща д.т. за образуване на делото. С оглед на горното съдът намира, че следва да присъди разноски на жалбоподателя в размер на именно на 50.00 лв. С оглед на горното съдът не следва да се произнася по направеното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд - София - град, III отделение, 49 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение с изх. № 32-206974/23.06.2022г., издадено от директора на ТД "Митница Б.", с което е определен нов размер на митническо задължение и дължимите държавни вземания за стоката декларирана с МД с MRN 21BG001009007202R4/26.04.2021г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция „Митници“ да заплати на „Ауто Партс Лукс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от И. М. И., сумата в размер на 50.00 лв./ петдесет лева/, представляваща разноски по

делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, в 14-дневен срок ,от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: